

Arne Larsen: Som det fremgår af den afgivne tillægsbetænkning til forslag til lov om ændring af lov om planlægning af Køge Bugt-området, kan socialistisk folkeparti stemme for lovforslaget her ved tredje behandling. Partiet venstre har forsøgt at få revideret lovens § 5 uden dog at gøre andet end at fremsætte en skitse til en eventuel ændring. Venstre har ligeledes villet, muligvis ud fra det forfængelige håb at finde støtte for sine synspunkter, ønsket at forespørge planlægningsudvalget om dets stilling til en eventuel ændring af § 5. Svaret er utvetydigt: klart og enstemmigt udtaler planlægningsudvalget og dermed også repræsentanterne fra kommunerne i Køge Bugt-området, at de ønsker, at lovforslaget vedtages uændret og dermed også § 5 uændret. Allerede den 1. juni 1966 udtalte planlægningsrådet sig på samme linje, men nu er det altså blevet bekræftet endnu en gang, og man kunne have håbet, at også hr. Enggaard ville have erklæret sig tilfreds hermed. SF vil stemme for forslaget.

Grethe Philip: Det radikale venstre ønskede at vente med at tage endelig stilling til lovforslaget, til vi havde fået en udtalelse fra planlægningsudvalget. Nu ligger sagen ganske klar. Planlægningsudvalget har indgivet, som det allerede er nævnt, en enstemmig udtalelse om, at man ønsker loven videreført i dens nuværende skikkelse, og jeg kan herefter anbefale at stemme for lovforslaget.

Niels Westerby: På grundlag af planlægningsudvalgets udtalelser og i forlængelse af de bemærkninger, jeg på liberalt centrums vegne gjorde ved anden behandling, kan jeg anbefale, at man i dag stemmer for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 126 stemmer; 30 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers 20. generalforsamling vedtagne ændring af artikel 109, stk. 1, i De Forenede Nationers pagt af 26. juni 1945.

(Første behandling af forslaget (nr. X) findes i tidenden sp. 2899).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 154 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet minister Hans Sølvhøj meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (Adgang til hjælp under arbejdsløshed og hjælp til forsørgelse af børn i hjemmet).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 103) findes i tidenden sp. 2551, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 329).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Niels Mørk: Under udvalgsarbejdet har vi bl. a. med socialministeren drøftet mulighederne for at sikre, at trangsbedømmelsen i henhold til § 58 bliver så ensartet som muligt, når det drejer sig om familier med store forsørgerbyrder og familier med særlig

[Niels Mørk.]

høj husleje. Socialministeren har lovet at udsende et cirkulære, som inødekommer disse synspunkter.

Vedrørende omfanget af den hjælp, der vil kunne ydes til forsørgelse af børn i hjemmet, har udvalget tilsluttet sig ministerens synspunkt, at reglerne herom bør være smidige, og at de for særforsorgen gældende regler kan være vejledende ved udarbejdelsen.

Jeg kan med disse få bemærkninger anbefale såvel lovforslaget som det af ministeren stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Asger Jensen: Det er jo en enstemmig betænkning, der foreligger, men jeg vil gerne sige, at vi fra vor side har frarådet at tage det sidste stykke med; det er noget umotiveret, hvorfor det er med i denne betænkning vedrørende ændringer af loven om offentlig forsorg. Men jeg vil da gerne spørge socialministeren, hvordan han har tænkt sig at spørgsmålet skulle klares i de tilfælde, hvor det er en enlig far, der skal have pengene udbetalt, når man udtrykkelig skriver her, at det er moderen, der skal skrive under på begæringen om forskudsvis udbetaling.

Endvidere er vi ikke i og for sig tilfreds med den ændrede affattelse af § 73, men vi er indstillet på at se, hvordan det vil virke med den adgang, man her giver til at yde hjælp. Jeg vil dog tro, at det var rimeligt, om socialministeren allerede nu tænkte på, om det ikke var rimeligt at give et sådant invaliditetsbeløb, som der fra flere sider er foreslået; det betyder jo ikke, at man ikke kan yde en større hjælp dér, hvor der er behov for det. Vanskelighederne ligger vel i at afgrænse, hvilke børn der er så dårlige, at de skal have dette invaliditetsbeløb, men vi vil altså gå ind for lovforslaget, som det nu foreligger.

Hanne Reintoft: Som nævnt ved første behandling af lovforslaget har vi været noget utilfreds med, at hjælp til arbejdsløse med store forsørgerbyrder var placeret i forsorgslovens § 58, fordi der er en ret snæver beløbsramme for ydelsernes størrelse. Vi blev dog beroliget af ministerens løfte om meget tydelig vejledning til kommunerne i form af et nyt cirkulære om rækkevidden af den hjælp, der kan ydes, en hjælp, der

skal fortsætte arbejdsløshedslovens tanke om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvilket giver den en noget anden karakter end anden transbestemt og skønsmæssigt fastsat hjælp.

I Søndagspolitikken ser jeg, at også socialdirektør Orla Jensen i Århus giver udtryk for visse betænkeligheder og stadig frygter, at arbejdsløse med store forsørgerbyrder vil komme til at tilhøre samfundets fattigdomsgrupper. Socialdirektør Orla Jensen har tilsyneladende misforstået de konkrete tal, hjælpen kan ydes med, men dette må yderligere indskærpe nødvendigheden af et meget nøje udfærdiget cirkulære.

Jeg er meget glad for ministerens løfte om, at man i dette cirkulære også vil forsøge at begrænse det offentlige krav om realisation af let realisable værdier, en regel, der i vort samfund føles meget urimelig og tit gør hjælp illusorisk. Med hensyn til hjælp til handicappede børns forsørgelse i deres hjem ser vi stadig helst, at man overvejer en egentlig invaliditetsydelse, sådan som der også er peget på det fra meget store grupper af disse børns forældre. Men vi betragter nærværende lovforslag som en foreløbig forbedring og kan gå ind for det, som det foreligger.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker for udvalgets enstemmige indstilling om vedtagelse af lovforslaget.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning. Til hr. Asger Jensen skal jeg sige, at når vi anvender udtrykket „moderen“ i forbindelse med forskudsvis udbetaling af børnetillæg, gælder det samme naturligtvis, når der er en enlig far, men man kunne jo ikke så godt skrive en enlig „forælder“, for det er jo ikke det, der er tale om. Jeg er sikker på, at man nok finder ud af, hvad begrebet dækker.

Med hensyn til invaliditetsbeløbet, som hr. Asger Jensen gerne vil have som et fast beløb, er meningen jo den, at vi nu skulle over et vurderingsbeløb søge frem til, hvor de faste beløb i virkeligheden bør ligge, før vi tager det næste skridt i den sag; der er altså tale om en forsøgsordning.

Til fru Hanne Reintoft vil jeg gerne sige — jeg synes, jeg må have sagt det helt klart — at denne lovændring tilsigter ikke, at de sociale udvalg skal skaffe dækning for tab af arbejdsfortjeneste i anledning af arbejds-

[Socialministeren.]
løshed. Når man vil frem til den tilstand — og det har man jo vedtaget ved arbejdsløshedslovens behandling at man vil — så må det ske over en generel ændring i arbejdsløshedsloven, og det fremgår af den betænkning, der da blev afgivet, at arbejdsministerens udvalg skulle arbejde videre med tanken og senere komme med forslag derom. Det, der her er tale om, er sikkerhedsnettet i de tilfælde, hvor familier har særlig store forsørgerbyrder på grund af mange børn eller særlig stor husleje; dér skal man kunne samle disse trangstilfælde op, og det er klart, at denne bestemmelse skal administreres så lempeligt, som det overhovedet er tænkeligt.

Asger Jensen: Jeg synes, man i det cirkulære, der skal udsendes, kunne bruge udtrykket „den bidragsberettigede“; så behøver man ikke at gætte på, hvem det er, man skal henvende sig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den således ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til fremme af samhandelen med nye handelspartnere [af Poul Dam m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VIII) findes i tillæg A. sp. 2123, fremsættelsen i tidenden sp. 1728).

Sagen sættes til forhandling.

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Jeg skal på dette fremskredne tidspunkt af en lang og i mange henseender interessant dag for det høje ting fatte mig i stor korthed med hensyn til regeringens kommentarer til socialistisk folkepartis forslag til folketingsbeslutning om, at staten opretter et importaktieselskab med det hovedformål at fremme samhandelen med nye lande — især med u-landene, vil det sige, og øst-europæiske lande. Konklusionen, essensen af de overvejelser, vi har gjort os omkring dette forslag, er, at vi anser forslaget for en fortjenstfuld understregning af den betydning, som vi må tillægge en fortsat udvidelse af samhandelen med Østeuropa og med de såkaldte u-lande. For så vidt angår u-landene, er vor importpolitik allerede stort set liberal, lige så liberal som over for de lande, til hvilke vi er knyttet i særlig intime handelsarrangementer, det vil sige vore EFTA-partnere. Bestræbelserne for at bistå u-landene med hensyn til at erhverve erfaring og teknik ved salg til den vestlige verden foregår jo inden for en række internationale organisationer; det er et arbejde, som vi også fra dansk side, fra regeringens side, mener bør foregå på multilateral basis; og vi deltager aktivt i den form for teknisk bistand, kan man sige, som en sådan opøvelse af u-landenes salgsmæssige erfaring og eksportteknik er. Vi har haft seminarer under vor u-landshjælpeadministration på det pågældende område her i Danmark, og vi agter fortsat inden for rammerne af de internationale organisationer at bistå de underudviklede lande, u-landene, på dette område.

Hvad angår vort handelsforhold til Østeuropa, så har de seneste år jo medført en frigørelse af samhandelen i form af flerårige handelsaftaler, kombineret med en lang række varers overførelse til fri bevillingsudstedelse. De øvrige varer er underkastet importkontingenter, som gradvis øges fra år til år.

Der er imidlertid friktioner knyttet til den kendsgerning, at der er væsentlige forskelle mellem handelssystemerne, de økonomiske systemer i øst og i vest, og det har for nylig medført oprettelsen af den handelsorganisation, lavet af de 4 store erhvervsorganisationer: Landbrugsrådet, Industrirådet, Grosserer-Societetet og Provinshandelskam-